

РЕШЕНИЕ

№ 738

гр. София, 01.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 13.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **4098** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба от В. Г. Д. с ЕГН [ЕГН], чрез адв. Е. И. от САК, срещу Заповед № 464з-211/29.0.2023г. на Началник отдел Специализирани полицейски сили при Столична дирекция на вътрешните работи (С. при СДВР), като се иска отмяната ѝ със всички законни последици от това.

В жалбата са изтъкнати доводи за допуснати нарушения по чл.146 АПК, а именно:

-146, т.2 АПК – поради неспазване на чл.210, ал.1 ЗМВР – изискванията за съдържание на заповедта, като са цитирани изискванията за съдържание, претендира се, че оспорената заповед е издадена при неспазване на установената форма

- чл.146, т.3 АПК – при съществени нарушения на административнопроизводствените правила: дисциплинарно-наказващият орган е взел своето решение без задълбочен анализ на фактите и обстоятелствата, което водело до непълнота на проверката и неправилна преценка на доказателствата, не били взети предвид дадените възражения, претендира неизпълнение на задължението по чл.207, ал.8, т.5 ЗМВР, тъй като не е изпълнил задължението си по чл.206, ал.1 ЗМВР. Жалбоподателят се запознал със Заповед № 464з-973/15.11.2022г. за образуване на проверка по чл.205, ал.2 ЗМВР, но не му било предоставено копие от нея, не бил уведомен от Д., че след като срещу него се води дисциплинарно производство, имал правото да бъде подпомаган, и към датата на жалбата не разполагал с копие на нито един документ по дисциплинарното производство, което съставлявало пречка да реализира правото си на защита.

Позовава се в тази връзка на мотивите на Решение № 820/20.07.2006г. по адм.д. 3254/2006г. на петчленен състав на ВАС.

-чл.146, т.5 АПК – Претендира се, че с процесната заповед не се постигала никаква цел на закона конкретно относно превенция на наказанието.

В съдебно заседание жалбата се поддържа чрез адв. И. от САК, като в ход по същество на основание изяснената по делото обстановка претендира и незаконосъобразност по чл.146, т.4 АПК – жалбоподателят не е извършил вмененото му с оспорената заповед дисциплинарно нарушение, изложи и съображения от който момент едно лице имало статус на „задържано“. Иска от съда да отмени оспорената заповед, претендира се адвокатско възнаграждение в минимален размер.

Ответникът чрез юрк. А. и С., оспорват жалбата изцяло като неоснователна, в ход по същество и в подробна писмена защита. Иска се от съда да остави жалбата без уважение. Изложени са съображения за издаването на процесната заповед от компетентен орган - началника на ОСПС-СДВР, при съблюдаване изискванията на чл.210 ал.1 от ЗМВР, при спазване на административно-производствената процедура, в съответствие с относимите материалноправни разпоредби, както и при съблюдаване целта на закона. Също се твърди, че в хода на дисциплинарното производство не са допуснати процесуални нарушения, а дисциплинарната проверка счита за пълна и задълбочена, Счита за установено, че на дата 12.11.2022г. около 04:30 часа, когато е бил назначен в състава на екип ППЕ-414, младши инспектор В. Г. Д. е извършил нарушение на служебната дисциплина и в разрез с разпоредбата на чл. 33 от Инструкция № 81213-78/24.01.2015г. за реда за осъществяване на задържане, оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица и реда в тях в МВР, като не е взел необходимите мерки за недопускане на бягство на задържано лице.

Служителят отклонил вниманието си и не е поддържал визуален контакт със задържаното лице, докато същото е във от служебния автомобил и младши инспектор Н. Т. Д. му сваля белезниците. Младши инспектор В. Г. Д. е следвало да се позиционира и да вземе адекватните мерки, които да подсиgurят отвеждането на задържаното лице - Н. Н. до арестното помещение на 04 РУ- СДВР. Извършеното от Д. квалифицира като нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР. Извършеното дисциплинарно нарушение се доказвало от събраните в хода на проверката материали и от справка с рег. № 464р-3195/16.02.2023г. Твърденията на служителя не допринасяли за допълнително изясняване на фактическата обстановка. Оспорената заповед била издадена в законоустановената писмена форма и съдържание, ясно посочено деянието, съставляващо дисциплинарно нарушение, както и дължимото поведение от наказания служител, деянието било виновно с форма на вина „непредпазливост“ - служителът не е трябвало да губи визуален контакт със задържаното лице. Бягството на задържаното лице е довело до невъзможност за извършване на необходимите мерки спрямо него - последващи процесуално следствени действия и ангажиране на отговорността на задържаното лице, спасен бил чл.206, ал. 2 от ЗМВР.

Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение, оспори размера на възнаграждението на адвоката за прекомерност.

Административен съд София-град, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата съгласно чл.168 АПК вр. чл.146 преценка за законосъобразност на оспорения по делото акт, от

фактическа и правна страна прие за установено следното:

По допустимостта на жалбата: съдът съобрази, че оспорената заповед е връчена на адресата на дата 30.03.2023г., а жалбата до съда е от дата 10.04.2023г., с оглед на което е подадена в срока за обжалване по чл.149, ал.1 АПК. Жалбата е допустима.

По фактите съдът приема следното:

Не е спорно по делото, че към датата на издаване на процесната заповед, В. Г. Д. е заемал длъжността полицаи в 01 група на 04 сектор при Отдел Специализирани полицейски сили при Столична дирекция на вътрешните работи (ОСПС-СДВР), което се установява от представената с административната преписка кадрова справка с рег. № 51 Зр-117525/30.11.2022 г. Видно от същата и което е взето предвид при налагането на процесното дисциплинарно наказание, от постъпването му на държавна служба в МВР през 2020 г. е награждаван с “Писмена похвала” и не са му били налагани дисциплинарни наказания.

С оспорената по делото Заповед № 464з-211/29.0.2023г. на Началник отдел Специализирани полицейски сили при СДВР, на основание чл. 194, ал. 2, т. 1 и чл. 200, ал. 1, т. 15 ЗМВР, чл. 197, ал. 1, т. 3 и чл. 204, т. 4 от ЗМВР, е наложено дисциплинарно наказание „порицание“, за срок от шест месеца на младши инспектор В. Г. Д. - полицаи в 01 група на 04 сектор при ОСПС-СДВР, считано от датата на връчване на заповедта.

Дисциплинарното наказание е наложено в рамките на дисциплинарно производство, образувано със заповед рег. № 464з-973/15.11.2022 г. е разпоредена проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР.

Със заповед рег. № 464з-1042/08.12.2022 г. и на основание докладна записка с рег. № 464р-22703/05.12.2022 г. срока за извършване на проверката е удължен до 15.01.2022 г.

Жалбоподателят В. Г. Д. се е запознал със заповед рег. № 464з-973/15.11.2022 г. след връчена покана с рег. № 464р- 21176/16.11.2022 г., по предоставената възможност да даде допълнителни писмени обяснения/възражения, същият е депозирал такива с рег. № 464р-21436/22.11.2022 г. В хода на проверката са снети са писмени сведения с рег. № 464р-21437/22.11.2022 г. от младши инспектор Н. Т. Д., и с писмени сведения с рег. № 464р-21438/22.11.2022 г. от младши експерт Д. Н. Д.. Приобщена е кадрова справка за жалбоподателя.

Резултатите от проверката са обобщени в справка с рег. № 464р-595/09.01.2023 г. на назначената комисия, с която жалбоподателят В. Д. е запознат срещу подпис на 10.01.2023 г.

На основание чл. 206, ал. 1 от ЗМВР на 10.01.2023 г. на В. Д. е връчена покана с рег. № 464р-670/10.01.2023 г. за предоставяне на допълнителни обяснения (възражения), след запознаване със справката и материалите от извършената проверка, но жалбоподателят не е предоставил такива в указания срок – 24 часа от връчването, което е документирано с Протокол с рег. № 464р-727/12.01.2023 г.

Съгласно справката на назначената дисциплинарно-разследваща комисия е предложено на жалбоподателя В. Г. Д., - полицаи 01 група на 04 сектор към ОСПС – СДВР, да бъде наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за

срок от три месеца.

В мотивите на оспорената заповед, по подробно изложени съображения, според които дисциплинарно-наказващият орган не приема предложението на комисията и не съгласува предложението. Изготвена е допълнителна справка с рег. № с рег. № 464р-3277/17.02.2023г., с която е коригирана квалификацията на нарушението и съставомерността на наказанието. Жалбоподателят се е запознал с новата справка на дата 19.02.2023г. По предоставената му на основание чл.206, ал.1 възможност – по покана от дата 17.02.2023г., връчена му на 19.02.2023г., за допълнителни обяснения/възражения, не са представени такива, констатирано с Протокол № 464р-3393/21.02.2023г. По връчено на основание чл.38, ал.3 от Инструкция №8121з-877/06.07.2021г. за дисциплинарната практика в МВР, е връчена покана с № 4364р-4899/17.03.2023г. , по която жалбоподателят депозирал обяснение № 464р-5219/22.03.2023г. Във връзка с него органът е приел, че не се налага събиране на нови доказателства.

Жалбоподателят В. Г. Д. се е запознал със заповед рег. № 464з-973/15.11.2022 г. след връчена покана с рег. № 464р- 21176/16.11.2022 г., по предоставената възможност да даде допълнителни писмени обяснения/възражения, същият е депозирал такива с рег. № 464р-21436/22.11.2022 г. Според тези писмени обяснения, за времето от 20,00 часа на 11.11.2022 г. до 08,00 часа на 12.11.2022 г. е бил назначен като П.-414 заедно с младши експерт Д. Н. Д. и младши инспектор Н. Т. Д. като нарядът е работил по СПО рег. № 464р-2099/11.11.2022 г. Около 01,10 часа на 12.11.2022 г. на [улица] екипът е спрял за проверка лек автомобил “Форд Ф.” с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от Н. Н. Н. - със съмнително поведение и неадекватно държание, като не представил СУМПС и документи на автомобила. За случая докладвали на ОДЦ I СДВР и са поискали съдействие от ОПП- СДВР за извършване на тест на лицето за употреба на наркотични вещества, като направеният тест дал положителен резултат. На водача Н. Н. Н. са поставени белезници, съгласно изискванията на чл. 6, ал. 1 и чл. 7, ал. 2 от Наредба № 8121 з-418/14.03.2017 г. за реда за употреба на физическа сила и помощни средства от служителите на МВР и същият е бил транспортиран със служебен автомобил на ОСПС-СДВР с рег. [рег.номер на МПС] до ВМА за вземане на кръвна проба и урина. Лицето е отказало да бъдат направени изследванията, след което е транспортирано от екипа на ОСПС-СДВР до 04 РУ-СДВР. където да бъде предаден на служителите за последващи действия. След като са спрели служебния автомобил на паркинга пред сградата на 04 РУ-СДВР, младши експерт Д. Н. Д. е дал указания на младши инспектор Н. Т. Д. и младши инспектор В. Г. Д. да свалят лицето от автомобила и да го съпроводят до помещенията за задържане на 04 РУ-СДВР, докато той подготви документацията с ОДЧ на 04 РУ-СДВР. Младши експерт Д. Н. Д. е слязъл от служебния автомобил и е влязъл в сградата на 04 РУ-СДВР. След това младши инспектор Н. Т. Д. също е слязъл от автомобила, отворил е страничната врата и е приканил задържаното лице да си подаде ръцете, за да му свалят белезниците. После е разпоредил на лицето да слезе от автомобила и да застане до вратата, за да има визуален контакт с младши инспектор В. Г. Д.. В този момент младши инспектор В. Г. Д. се е обърнал настрани, за да вземе папката със служебна документация от седалката и е чул как колегата му младши инспектор Н. Т. Д. е извикал “С. Полиция не бягай“. Младши инспектор В. Г. Д. веднага е слязъл от автомобила и е видял че от сградата на 04 РУ-СДВР излиза младши експерт Д. Н. Д., който му е дал указания веднага да докладва за случая на ОДЦ-25, след което се насочил тичайки по [улица]в

посока [улица].

В депозираното обяснение № 464р-5219/22.03.2023г. по връчената му втора справка от 17.02.2023г., и допълнителна покана на основание чл.38, ал.3 от Инструкцията, жалбоподателят е посочил, че има възражения относно запознаването му с поканата от 17.03.2023г., тъй като в нея е завишено дисциплинарното наказание, което не се е запознал и желае да бъде преразгледана справката и да му бъде върнат отговор с мотивите, наложили промяната на дисциплинарното наказание. По искането на жалбоподателя е отговорено с уведомление от дисциплинарно-наказващия орган, - л.119 от делото, според което мотивите за промяна на вида на наказанието, което предстояло да му бъде наложено, ще бъдат изнесени в заповедта за налагане на наказанието.

Видно от справката на комисията от 09.01.2023г. - на лист 30 от делото, върху същата на първа страница се съдържа резолюция от дата 06.01.2023г., със съдържание "ДА н-к с-р А- заповеди за наказание по т.3 от предложението за 3 мес."

Съгласно тази справка, извършеното от жалбоподателя е квалифицирано като дисциплинарно нарушение на чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР - "неизпълнение на служебните задължения", за което съгласно чл.199, ал.1, т.3 ;небрежност в служебната дейност) ЗМВР се налага дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" - л. 30- 33 от делото.

С втората справка от 16.02.2023г , представена на л. 20 -27 от делото, дисциплинарно-наказващият орган се е запознал на дата 16.02.2023г., видно от видно от резолюция върху същата -"да" и "заповед". извършеното от жалбоподателя е квалифицирано като дисциплинарно нарушение на чл.194, ал.2, т.1 ЗМВР - "неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник министрите и на главния секретар на МВР и на преките ръководители", за което съгласно чл.199, ал.1, т.5 ("пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност", служебните задължения"), се налага дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" .

Съгласно двете справки, В. Д. " е проявил небрежност в служебната дейност, а именно: отклоняване на вниманието и неподдържане на визуален контакт със задържаното лице, докато същото е във от служебния автомобил младши инспектор Д. му сваля белезниците, с което е допринесъл за бягството на задържаното лице. По тази причина служителят не е изпълнил в пълен обем служебните си задължения по отношение недопускане бягство на задържано лице, регламентирани в чл.33 "За осигуряване охрана на задържано лице при придвижването му в районна структура на МВР се вземат всички мерки за недопускане на бягството на лицето" от Инструкция № 81121з-78/24.01.2015г. за реда за осигуряване на задържане, оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица и реда в тях в МВР.

Идентично в оспорената заповед е прието, че жалбоподателят е извършил нарушение на чл. 33 от Инструкцията. Фактическата обстановка и бездействието на жалбоподателя, съставляващо нарушение на посочената разпоредба също са възприети идентично - в двете справки и в оспорената заповед.

Следователно, на датата на резолюцията от 06- 01.2023г. дисциплинарно-наказващият орган, до когото е адресирана справката и издал оспорената по делото

заповед - началника на ОСПС - СДВР, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя - съгласно чл.196, ал.1 вр. ал.2 ЗМВР. В случая самоличността на нарушителя - В. Д., извършеното нарушение - съставомерните факти и обстоятелства и нарушената разпоредба - чл.33 от Инструкция № 81121з-78/24.01.2015г.

Извършената преквалификация на допуснатото нарушение на служебната дисциплина - от чл.194, ал.2, т. 2 вр. чл. 199, ал., т.3 ЗМВР на чл.1194, ал.2, т.1 ЗМВР вр- чл.199, ал.1, т.5 ЗМВР, съставлява дейност по налагане на санкция на извършителя за установеното нарушение. Приложението на посочените разпоредби е предпоставено от установяване на нарушителя и нарушението.

Във връзка с така извършената промяна на квалификацията на нарушението, съдът съобрази следното:

Със заповедта от 15.11.2022г., с която е заповядано да се извърши проверка, извършеното нарушение на служебната дисциплина е квалифицирано по чл.194, ал.2 ЗМВР. Видно е, че тази разпоредба съдържа 4 хипотези на дисциплинарни нарушения. Проверката е заповядана въз основа на докладна записка № 464р-21069 от 14.11.2022г. , дадена от началник на 01 група, сектор 04 ОСПС -СДВР относно допуснато бягство на задържано лице;

Съгласно чл. 30, ал.1 от Инструкция № 8121з-877 от 6 юли 2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, компетентният дисциплинарно наказващ орган разпорежда проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР с писмена заповед, като в нея определя състав на проверяваща комисия и нейния председател. Посоченото задължение формално е спазено, в заповед №464з-973/15.11.2022г., издадена на основание чл.205, ал.2 ЗМВР, но е нарушено изискването по ал.2 от нормата на инструкцията относно съдържанието на заповедта за проверка.

Така съгласно чл.30, ал. 2 от Инструкция № 8121з-877 806.07.2021г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, заповедта по ал. 1 - за възлагане на проверка, следва да съдържа :

"всички налични първоначални данни и квалификацията на дисциплинарното нарушение, предвиденото наказание, срока за извършване на проверката по ал. 1, правата по чл. 205, ал. 3 и 5 и чл. 207, ал. 8 от ЗМВР и задължението по чл. 21, ал. 1 на служителя, срещу когото е разпоредена проверката.

В случая, видно от текста на заповедта за проверката - л. 35 от делото, същата не съдържа "всички налични данни", доколкото в същата е посочен само номера на докладната записка "относно допуснато бягство на задържано лице и използване на огнестрелно оръжие. В същата се съдържат данни за извършено нарушение на служебната дисциплина от служител/и на ОСПС- СДВР довело до бягство на задържано лице на 12.11.2022г. в [населено място] пред сградата на 04 РУ - СДВР. " Посоченото обобщение не съответства на изискването "

всички налични данни" и оставя съмнение, че се касае само до служителя Д., използвал служебно оръжие.

Видно е също, че заповедта от 15.11.2022г. не съдържа точна квалификация на дисциплинарното нарушение, нито предвиденото наказание.

Видно от поканата, изготвена от председателя на комисията - л. 41 от делото, дори не са посочени имената на В. Д. във връзка с фактите, по отношение на които е следвало да даде обяснение. Що се касае до обстоятелствата пред районното управление, се споменават само обстоятелства, свързани с инспектор Д. - употребеното от него оръжие и лицето, спрямо което са предприети действията - Н. Н.. В поканата не са изложени факти и обстоятелства, че е поканен да даде сведения по водена проверка за извършено от него дисциплинарно нарушение на конкретна разпоредба и за което се предвижда конкретно дисциплинарно наказание.

Видно от заповедта от 15.11.2022г. за възлагане на проверката, в същата не е посочен и служител, срещу когото се води проверката, също както се претендира от жалбоподателя, допуснато е и нарушение относно задължението в заповедта да бъдат указани правата на проверяваните лица по чл. 205, ал. 3 и 5 и чл. 207, ал. 8 от ЗМВР. От текста на чл.31 от Инструкцията - задължението на проверяващата комисия "да запознае служителя, срещу когото се извършва проверката по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, и подпомагащия го в защитата със заповедта по чл. 30, ал. 1, с правата по чл. 205, ал. 3 и 5 и чл. 207, ал. 8 от ЗМВР и със задължението по чл. 21, ал. 1, които полагат подпис, имена и отбелязват дата и час." , без всякакво съмнение следва, че в заповедта за проверката следва да се съдържа конкретното длъжностно лице, срещу което назначената комисия следва да извърши проверката.

В казуса по делото освен заповедта от 15.11.2022г. с обсъденото до тук съдържание, е издадена само заповед от 08.12.2022г. за удължаване на срока за извършване на дисциплинарната проверка, - поради възникнала обективна невъзможност, като също не съдържа конкретно лице, срещу което се води проверката, квалификацията на нарушението на служебната дисциплина е идентично дадена - само по чл.194, ал.2 ЗМВР, другите данни, предвидени по чл.30 от Инструкцията за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, не се съдържат.

От изложеното следва, че в противоречие с чл.205, ал.2 ЗМВР и чл. 30 и 31 от Инструкцията, дисциплинарно-наказващият орган - началник ОСПС - СДВР, е издал процесната заповед за наложено на В. Д. дисциплинарно наказание без да е издадена заповед за проверка срещу него според изискванията на закона.

Същият е бил лишен от участие в дисциплинарно производство и правото му да се защити срещу вмененото му бездействие - едва със справката на проверяващата комисия, срещу конкретно правно основание на дисциплинарно нарушение и предвидената санкция. Поради това дадените от жалбоподателя писмени обяснения и сведения не могат да се ценят като дадени в образувана проверка за извършено от него дисциплинарно нарушение.

Също така, заповедта за разпоредената проверка при промяна в правната квалификация, съгласно чл.37, ал.1, т.5 от Инструкцията за дисциплината и дисциплинарната практика - при промяна в първоначалната квалификация на нарушението изменя заповедта, с която е разпоредена проверката по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, и връща материалите на проверяващата комисия. В случая за промяната на правната квалификация след първата справка от 06.01.2023г., не е издадена нова заповед по чл.205, ал.2 ЗМВР, както изисква разпоредбата. Вместо това, жалбоподателят Д. е уведомен с която жалбоподателят да се запознае и да защити правата си. Вместо това жалбоподателят е уведомен, че с мотивите за промяната на квалификацията след първата справка ще бъдат изложени в мотивите на заповедта за дисциплинарно наказание.

Съгласно чл.37, ал.2 ЗМВР, когато при промяна на правната квалификация дисциплинарно наказващият орган връща преписката на проверяващата комисия, определя срок при съобразяване на сроковете по чл.195, ал.1 ЗМВР. Посоченото подкрепя извода, че промяната на правната квалификация на дисциплинарното нарушение не променя предвиденото в закона за момента, в който се счита че е установено извършеното дисциплинарно нарушение и извършителят му. За пълнота следва да се посочи, че промяната на правната квалификация на извършеното по вид дисциплинарно нарушение, съставлява обстоятелство, което се основава именно на установеността на извършеното нарушение и нарушителя. Също така квалификация на извършеното по вид дисциплинарно нарушение, е относимо към санкционната норма - определянето на дисциплинарното наказание.

Съгласно чл.196, ал.1 ЗМВР, дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Без съмнение, началникът на ОСПС - СДВР, като висшестоящ на жалбоподателя, е компетентният дисциплинарно наказващ орган да наложи дисциплинарно наказание, съгласно чл.197, ал.1, т.1-3 ЗМВР във връзка с чл. 204, т.3, предложение последно ЗМВР.

Съгласно чл.196, ал.2 ЗМВР, дисциплинарното нарушение е установено,

когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган.

От изложеното до тук следва, че процесното дисциплинарно нарушение, вменено на жалбоподателя, следва да се счита за установено на дата 06.01.2023г. За налагането на дисциплинарно наказание за същото, доколкото не се касае за тежко нарушение, е относим срокът по чл.195, ал.1 ЗМВР - дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. В случая двата срока следва да бъдат спазени при условията на кумулативност, при неспазване единият от двата срока, разпоредбата е нарушена. В случая не е спазено изискването дисциплинарното наказание да бъде наложено в срок от два месеца. Така предвид началото на срока - 06.01.2023г., процесната заповед е следвало да бъде издадена до 06.03.2023г., вместо това е издадена на дата 29.03.2023г. т.е. след изтичането на срока по чл.195, ал.1 ЗМВР. Този извод съдът формира и поради отсъствието на данни за спирането на срока съгласно предвиденото по чл.195, ал.3 ЗМВР: "Сроковете по ал. 1 и 2 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск или му е наложена мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест.". В мотивите на оспорената заповед декларативно е посочено, че сроковете по чл.195, ал.1 ЗМВР не са изтекли, но органът не се позовавал на данни по чл.195, ал.3 ЗМВР за издаването на процесната заповед след двумесечния срок от установяването на дисциплинарното нарушение.

Предвид всичко изложено, съдът приема, че процесната заповед е издадена и при допуснато нарушение на чл.195, ал.1 ЗМВР, като към датата на издаването ѝ - 29.03.2023г., следва да се счита за преклудирало правото на дисциплинарно-наказващия орган да наложи дисциплинарно наказание на жалбоподателя.

Предвид на изложеното до тук, поради допуснати нарушения на чл.205, ал.2 ЗМВР относно неспазване на изискването за издаването на заповед за проверка за извършено дисциплинарно нарушение срещу жалбоподателя В. Д., както и издаването на процесната заповед след срока по чл.195, ал.1 ЗМВР, то е издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила - незаконосъобразност по чл.146, т. 3 АПК, обуславящи самостоятелен извод за отмяна.

Що се касае до материалната законосъобразност на вмененото на жалбоподателя бездействие за нарушение на чл.33 от Инструкция за реда за осигуряване на задържане, оборудване на помещенията за настаняване на задържани лица и реда за тях в МВР, то нито от

установеното в справките на проверяващата комисия, нито от други данни по делото се доказва, че лицето Н., което е доведено с поставени белезници пред 04 РУ - СДВР е имало качеството "задържано лице" по смисъла на Инструкцията. Обратното, същото лице е доведено в РУ с цел да му бъде издадена заповед за задържане. Съгласно чл.4 от тази Инструкция, "задържани лица" по смисъла на тази инструкция са тези, на които е ограничено правото на свободно придвижване при условията и по реда на ЗМВР. В казуса по делото не се представиха данни за акт на полицейски орган, по силата на който е ограничено правото на свободно придвижване на лицето Н.. В чл.72, ал.1 вр. чл.74 ЗМВР е предвидено упражняване на правомощие на полицейските органи да задържат лице, но чрез издаване на изрична писмена заповед. Свидетелят Д. заяви пред съда, че след като лицето е тествано с бърз тест, който показал положителен резултат, изпълнили процедурата да бъде отведен в районното. Що се касае до обвинението срещу жалбоподателя в бездействие – затова, че не е имал визуален контакт със задържаното лице, то според думите на свидетеля Д., В. Д. е слизал от буса и лицето бягало, лицата Д. и Д. следвало по инструкция да слязат последователно от буса - първо слизал единият служител, след това задържаното лице, и след това вторият служител. В случая Д. е бил шофьор, слязъл е първи, а жалбоподателят Д. е слязъл втори от буса. Д. е свалил белезниците на задържаното лице при слизането му от буса и преди да слезе В. Д.. От тези обстоятелства не може да се направи извод, че към момента на слизането от буса Д. е могъл да препятства бягството на задържаното лице, нито че дори и да е имал визуален контакт с лицето, при описаната ситуация е могъл да предотврати бягството му в конкретния момент. Също в мотивите на оспорената заповед не е посочено какво точно е следвало жалбоподателят да извърши в тази ситуация за да предотврати настъпили резултат.

От изискването по чл.206, ал.2 ЗМВР за определяне на формата на вината при налагането на дисциплинарно наказание следва, че нарушението на служебната дисциплина следва да бъде извършено виновно, тежестта на доказване е на дисциплинарно-наказващия орган. Също съгласно чл.194, ал.4 ЗМВР, дисциплинарната отговорност е лична. Обсъдените обстоятелства не доказват че жалбоподателят обективно е могъл да извърши конкретни действия, но не е извършил такива, при това виновно, и поради бездействието му е допуснато бягството на лицето Н..

Освен изложеното, в мотивите на оспорената заповед е посочено, че спрямо лицето Н. не е могло да бъдат предприети дължимите действия

съгласно закона но в съдебно заседание свидетелят Д. заяви, че започнали преследване на лицето, но то много се отдалечило, два или три часа след това, то се предало. Именно невъзможността по отношение на "избягалото лице" да бъдат приложени дължимите по закона мерки, е взета предвид при налагането на процесното дисциплинарно наказание. Изложеното обуславя и извод, за неправилно установени факти, обусловили налагането на процесното дисциплинарно наказание на жалбоподателя.

По тези съображения оспорената заповед е и материално-незаконосъобразна по смисъла на чл.146, т.4 ЗМВР, доколкото не се доказва жалбоподателят да е извършил виновно вмененото му бездействие в нарушение на чл.33 от Инструкция № 81213-78/24.01.2015г.

Допуснатите съществени нарушения на процедурата, действително не съответстват на предвидената цел на закона при налагане на дисциплинарните наказания, предвид на което и допуснато и несъответствие с целта на закона – нарушение по чл.146, т. 5 АПК.

На основание изложеното до тук, жалбата е основателна и съдът следва да постанови отмяната на оспорената заповед.

Поради своевременно направено искане за разноски в размер на 750 лв. за адвокатско възнаграждение, а с жалбата е направено искане за отмяна на заповедта с всички законни последици, т.е. и разноски, жалбоподателят е заплатил държавна такса в размер на 10,00лв., доколкото има доказателства за плащането, в това число за възнаграждението - платено в брой, съгласно договора за правна защита и съдействие. Възражението за прекомерност на възнаграждението на адвоката не следва да бъде уважено, в това число предвид обема на процесуалните действия по делото. Разноските следва да бъдат възложени на юридическото лице Столична дирекция на вътрешните работи.

На основание изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. Г. Д. с ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № 464з-211/29.0.2023г. на Началник отдел Специализирани полицейски сили при Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, със седалище в [населено място], [улица], да заплати на В. Г. Д. с ЕГН [ЕГН], сумата от 760 (седемстотин и шестдесет) лева за разноски.

Решението е окончателно.

Съдия: